॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

पूर्णा पृश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिंगाय। तस्यां देवा अधि संवसन्त उत्तमे नाकं इह मांदयन्ताम्। यते देवा अद्धेर्भाग्धेयममांवास्ये संवसन्तो महित्वा। सा नो यज्ञम्पिपृहि विश्ववारे र्यिं नो धेहि सुभगे सुवीरम्। निवेशनी संगमनी वसूनां विश्वां रूपाणि वसून्यावेशयंन्ती। सहस्रपोष सुभगा रर्गणा सा न आ गन्वर्चसा (१)

संविदाना। अग्नीषोमौ प्रथमौ वीर्येण वसूँत्रुद्रानांदित्यानिह जिन्वतम्। माध्य हि पौर्णमासं जुषेथां ब्रह्मणा वृद्धौ स्नुकृतेनं सातावथास्मभ्य सहवीरा र र्यिं नि यंच्छतम्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्चाग्नीनादंधत् ते दंर्शपूर्णमासौ प्रैफ्सन्तेषामङ्गिरसां निरुप्त ह्विरासीदथांदित्या एतौ होमांवपश्यन्तावंजुहवुस्ततो वे ते दंर्शपूर्णमासौ (२)

पूर्व आर्लभन्त दर्शपूर्णमासावालभंमान एतौ होमौं पुरस्तां ज्जुहुयाथ्साक्षादेव दंर्शपूर्णमासावा लंभते ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै दंर्शपूर्णमासावालंभेत य एनयोरनुलोमं चं प्रतिलोमं चं विद्यादित्यंमावास्यांया ऊर्ध्वं तदंनुलोमम्पौर्णमास्यै प्रतीचीनं तत्प्रंतिलोमं यत्पौर्णमासीम्पूर्वामालभेत प्रतिलोममेनावा लभेतामुमंपक्षीयंमाणमन्वपं (३)

क्षीयेत् सार्स्वतौ होमौ पुरस्तौज्ञुहुयादमावास्यां वै सर्रस्वत्यनुलोममेवैनावा लंभतेऽमुमाप्यायंमान्मन्वा प्यांयत आग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालं पुरस्तान्निर्वपृथ्सरंस्वत्ये चुरु सरंस्वते द्वादंशकपालं यदाँग्नेयो भवंत्यग्निर्वे यंज्ञमुखं यंज्ञमुखमेविद्धं पुरस्तौद्धत्ते यद्वैष्ण्वो भवंति यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञमेवारभ्य प्र तंनुते सरंस्वत्ये चुरुर्भवित् सरंस्वते द्वादंशकपालोऽमावास्यां वै सरंस्वती पूर्णमासः सरंस्वान्तावेव साक्षादा रंभत ऋष्नोत्यौभ्यां द्वादंशकपालः सरंस्वते भवित मिथुन्त्वाय प्रजाँत्ये मिथुनौ गावौ दिक्षंणा समृद्धौ॥ (४)

वर्षमा वे ते दंरशपूर्णमामावपं तत्ते सरंस्वत्ये पश्चविश्शतिश्चा——[१] ऋषयो वा इन्द्रं प्रत्यक्षं नापंश्यन्तं विसष्ठः प्रत्यक्षंम्पश्यथ्सौ-ऽब्रवीद्वाह्मणं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुरोहिताः प्रजाः प्रजनिष्यन्तेऽथ मेतंरेभ्य ऋषिभ्यो मा प्र बीच इति तस्मां एतान्थस्तोमंभागानब्रवीत्ततो विसष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजांयन्त तस्माद्वासिष्ठो ब्रह्मा कार्यः प्रैव जांयते रिश्मरेसि क्षयांय त्वा क्षयं जिन्वेति (५)

अाह् देवा वै क्षयों देवेभ्यं एव युज्ञम्प्राह् प्रेतिरस् धर्माय त्वा

धर्मं जिन्वेत्यांह मनुष्यां वै धर्मो मनुष्येभ्य एव यज्ञम्प्राहान्वितिरसि दिवे त्वा दिवं जिन्वेत्यांहैभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञम्प्राहं विष्टुम्भोऽसि

वृष्ट्यैं त्वा वृष्टिं जिन्वेत्यांह् वृष्टिमेवावं (६) रुन्धे प्रवास्यंनुवासीत्यांह् मिथुनृत्वायोशिगंसि वसुभ्यस्त्वा

वसूँ श्चिन्वेत्यां हाष्टे वसंव एकांदश रुद्रा द्वादंशादित्या एतावंन्तो वै देवास्तेभ्यं एव यूजम्प्राहौजों ऽसि पितृभ्यंस्त्वा पितृश्चिन्वेत्यां ह देवानेव पितृननु सं तनोति तन्तुंरिस प्रजाभ्यंस्त्वा प्रजा जिन्व (७) इत्यांह पितृनेव प्रजा अनु सं तनोति पृतनाषाडंिस

पुशुभ्यंस्त्वा पुशूञ्जिन्वेत्याह प्रजा एव पुशूननु सं तेनोति

रेवद्स्योषंधीभ्यस्त्वौषंधीर्जिन्वेत्याहौषंधीष्वेव पृश्नम्प्रति-ष्ठापयत्यभिजिदंसि युक्तग्रावेन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्यांहाभिजित्या अधिपतिरसि प्राणायं त्वा प्राणम् (८)

जिन्वेत्यांह प्रजास्वेव प्राणान्दंधाति त्रिवृदंसि प्रवृद्सीत्यांह मिथुनत्वायं स॰रोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्यांह् प्रजांत्ये वसुकोंऽसि वेषंत्रिरसि वस्यंष्टिरसीत्यांह् प्रतिष्ठित्यै॥ (९)

ज्ञिनेत्यवं प्रजा जिंन्य प्राणिक्ष्यवं । [२]
अग्निनां देवेन पृतंना जयामि गायत्रेण छन्दंसा त्रिवृता स्तोमेंन
रथन्तरेण साम्नां वषद्कारेण वज्रेण पूर्वजान्श्रातृं व्यानधंरान्यादयाम्यवैनान

प्रत्येनान्नुदेऽस्मिन्क्षयेऽस्मिन्भूमिलोके योंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्येनान्क्रामामीन्द्रेण देवेन पृतंना जयामि त्रेष्ट्रेभेन छन्दंसा पश्चद्रशेन स्तोमेन बृह्ता साम्नां वषद्भारेण वर्ज्रेण (१०)

सहजान् विश्वंभिर्देविभिः पृतंना जयामि जागंतेन छन्दंसा सप्तद्शेन स्तोमेन वामदेव्येन साम्नां वषद्भारेण वज्रेणापरजानिन्द्रेण स्युजों वय सांस्ह्यामं पृतन्यतः। घ्रन्तों वृत्राण्यंप्रति। यत्तें अग्ने तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं यत्तें अग्ने वर्चस्तेनाहं वंचस्वी भूयासं यत्तें अग्ने हरस्तेनाह हं हंरस्वी भूयासम्॥ (११)

बृह्ता साम्नां वपद्गरेणु वर्ज्ञेणु पर्द्वत्वारिश्शच॥

[३]

ये देवा यंज्ञहनों यज्ञमुषंः पृथिव्यामध्यासंते। अग्निर्मा तेभ्यों रक्षतु गच्छेंम सुकृतों वयम्। आगंन्म मित्रावरुणा वरेण्या रात्रीणाम्भागो युवयोर्यो अस्ति। नाकं गृह्णानाः सुंकृतस्यं लोके तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। ये देवा यंज्ञहनों यज्ञमुषोऽन्तरिक्षे-ऽध्यासंते। वायुर्मा तेभ्यों रक्षतु गच्छेंम सुकृतों वयम्। यास्ते रात्रीः सवितः (१२)

देवयानीरन्त्रा द्यावांपृथिवी वियन्ति। गृहैश्च सर्वैः प्रजया न्वग्रे सुवो रुहांणास्तरता रजार्रसि। ये देवा यंज्ञहनों यज्ञमुषों दिव्यध्यासंते। सूर्यों मा तेभ्यों रक्षतु गच्छेम सुकृतों वयम्। येनेन्द्रांय समर्भरः पया ईस्युत्तमेनं हविषां जातवेदः। तेनांग्ने त्वमुत वंधयेम र संजाताना इं श्रेष्ठ्य आ धें होनम्। युज्ञहनो वै देवा यंज्ञमुषंः (१३)

सन्ति त एषु लोकेष्वांसत आददांना विमथ्नाना यो ददांति यो यजंते तस्यं। ये देवा यंज्ञहर्नः पृथिव्यामध्यासंते ये अन्तरिक्षे ये दिवीत्याहिमानेव लोका इस्तीर्त्वा सर्गृहः सपेशुः सुवर्गं लोकमेत्यप वै सोमेनेजानाद्देवताश्च युज्ञश्चं क्रामन्त्याग्नेयं पर्श्वकपालमुदवसानीयं निर्वपेदग्निः सर्वा देवताः (१४)

पाङ्कों यज्ञो देवतांश्चैव यज्ञं चार्व रुन्धे गायत्रो वा अग्निर्गायत्रछ्नेन्दास्तं छन्दंसा व्यर्धयति यत्पश्चंकपालं करोत्यष्टाकपालः कार्योऽष्टाक्षरा गायत्री गांयत्रौऽग्निर्गायत्रछ्नंदाः -स्वेनैवेनं छन्दंसा समर्धयति पङ्ग्यौ याज्यानुवाक्ये भवतः पाङ्कौ

युज्ञस्तेनुव युज्ञान्नैतिं॥ (१५) स्वितर्देवा यंज्ञमुषः सर्वा देवतास्त्रिचंत्वारि शच

सूर्यो मा देवो देवेभ्यः पातु वायुरन्तरिक्षाद्यजमानोऽग्निर्मा पातु चक्षुंषः। सक्ष शूष सर्वितर्विश्वंचर्षण एतेभिः सोम् नामंभिर्विधेम तु तेभिः सोम नामंभिर्विधेम ते। अहम्परस्तांदहमवस्तांदहं ज्योतिंषा वि तमों ववार। यदुन्तरिक्षं तदुं मे पिताभूंदह सूर्यम्भयतों ददर्शाहं भूयासमुत्तमः संमानानाम् (१६)

आ संमुद्रादाऽन्तिरिक्षात्प्रजापंतिरुद्धिं च्यांवयातीन्द्रः प्र स्नौतु मुरुतों वर्षयन्तून्नंम्भय पृथिवीम्भिन्द्धीदं दिव्यं नर्भः। उद्गो दिव्यस्यं नो देहीशांनो वि सृंजा दितम्। पृशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो यदग्निरोषंधीः प्रास्याग्नावांदित्यं जुंहोति रुद्रादेव पृशून-तर्दधात्यथो ओषंधीष्वेव पशून् (१७)

प्रतिष्ठापयित क्विर्यज्ञस्य वि तनोति पन्थां नार्कस्य पृष्ठे अधि रोचने दिवः। येनं ह्व्यं वहंसि यासि दूत इतः प्रचेता अमुतः सनीयान्। यास्ते विश्वाः समिधः सन्त्यंग्रे याः पृथिव्याम्बर्हिषि सूर्ये याः। तास्ते गच्छन्त्वाहंतिं घृतस्यं देवायते यर्जमानाय शर्म। आशासानः सुवीर्यर् रायस्पोष्ड् स्विध्यम्। बृह्स्पतिना राया स्वगाकृतो मह्यं यर्जमानाय तिष्ठ॥ (१८)

समानानामोषंधीष्वेव पुशून्मह्यं यजंमानायैकंश्च॥

•[५]

सं त्वां नह्यामि पर्यंसा घृतेन सं त्वां नह्याम्यप ओषंधीभिः। सं त्वां नह्यामि प्रजयाहम्द्य सा दींक्षिता संनवो वाजंमस्मे। प्रैतु ब्रह्मणस्पत्नी वेदिं वर्णेन सीदत्। अथाहमन्कामिनी स्वे लोके विशा इह। सुप्रजसंस्त्वा वय सप्तिक्रिणं सेदिम। अग्नें सपत्वदम्भन्मदंब्यासो अदांभ्यम्। इमं वि ष्यांमि वर्रणस्य पाशमं (१९)

यमबंध्रीत सविता सुकेतः। धातुश्च योनौं सुकृतस्यं लोके

स्योनं में सह पत्यां करोमि। प्रेह्युदेह्युतस्यं वामीरन्वग्निस्ते-ऽग्नं नयुत्वदितिर्मध्यं ददता रु रुद्रावंसृष्टासि युवा नाम मा मां हि रसीर्वसुंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यो विश्वंभ्यो वो देवेभ्यः पन्नेर्जनीर्गृह्णामि युज्ञायं वः पन्नेर्जनीः सादयामि विश्वंस्य ते विश्वांवतो वृष्णियावतः (२०)

तवाँग्ने वामीरन् सन्दिश् विश्वा रेता स्सि धिषीयागं देवान् यज्ञो नि देवीदेविभ्यो यज्ञमंशिषन्नस्मिन्थ्स्नंन्वति यजंमान आशिषः स्वाहांकृताः समुद्रेष्ठा गंन्ध्रवमा तिष्ठताऽन्। वातंस्य पत्मंन्निड ईडिताः॥ (२१)

पाशं निर्णायानन्त्रि » शा

ξ]

वृषद्भारो वै गांयत्रियै शिरौंऽच्छिन्तस्यै रसः परांपत्थ्स पृथिवीम्प्राविश्वथ्स खंदिरोंऽभवद्यस्यं खादिरः स्रुवो भवंति छन्दंसामेव रसेनावं द्यति सरंसा अस्याहृंतयो भवन्ति तृतीयंस्यामितो दिवि सोमं आसीत्तं गांयत्र्याहंरत्तस्यं पूर्णमंच्छिद्यत् तत्पूर्णोऽभवृत्तत्पूर्णस्यं पर्णृत्वं यस्यं पर्णृमयी जुहूः (२२)

भवंति सौम्या अस्याहुंतयो भवन्ति जुषन्तैंऽस्य देवा आहुंतीर्देवा वे ब्रह्मंन्नवदन्त् तत्पूर्ण उपांशृणोथ्सुश्रवा वे नाम् यस्यं पर्णमयीं जुहूर्भवंति न पापः श्लोकः शृणोति ब्रह्म वे पुर्णो विण्मुरुतोऽन्नं विण्मांरुतौंऽश्वत्थो यस्यं पर्णमयी जुहूर्भवृत्याश्वंत्थ्युप्भृद्धह्मंणैवान्नुमवं रुन्धेऽथो ब्रह्मं (२३)

पुव विश्यध्यूहित राष्ट्रं वे पूर्णो विडंश्वत्था यत्पंणमयीं जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युप्भृद्राष्ट्रमेव विश्यध्यूहित प्रजापित्वा अंजुहोथ्सा यत्राहुंतिः प्रत्यतिष्ठत्ततो विकंङ्कत् उदितिष्ठत्ततः प्रजा अंसृजत् यस्य वैकंङ्कती ध्रुवा भवंति प्रत्येवास्याहुंतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रैव जायत एतद्वे स्रुचार रूपं यस्यैवर्रूपाः स्रुचो भवंन्ति सर्वाण्येवैनरं रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्ते नास्यापंरूपमात्मञ्जायते॥ (२४)

जुहूरथो ब्रह्मं सुचार सप्तदंश च॥————[७]

उपयामगृंहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णाम् दक्षांय दक्षवृधे रातं देवेभ्यौऽग्निजिह्नेभ्यंस्त्वर्तायुभ्य इन्द्रंज्येष्ठेभ्यो वरुंणराजभ्यो वातांपिभ्यः पूर्जन्यौत्मभ्यो दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वापैन्द्र द्विषतो मनोऽप जिज्यांसतो जह्यप् यो नोऽरातीयति तं जीह प्राणायं त्वापानायं त्वा व्यानायं त्वा स्तते त्वान्त्रयस्त्वौषंधीभ्यो विश्वभ्यस्त्वा भूतेभ्यो यतंः प्रजा अक्खंद्रा अजांयन्त तस्मै त्वा प्रजापंतये विभूदाव्रे ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि॥ (२५)

यां वा अध्वर्यश्च यजमानश्च देवतांमन्तरितस्तस्या आ वृंश्चेते प्राजापुत्यं देधिग्रहं गृंह्णीयात्प्रजापंतिः सर्वा देवतां देवतांभ्य एव नि ह्रुंवाते ज्येष्ठो वा एष ग्रहांणां यस्यैष गृह्यते ज्येष्ठ्यंमेव गंच्छति सर्वांसां वा एतद्देवतांना र रूपं यदेष ग्रहो यस्यैष गृह्यते सर्वांण्येवैन र रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्त उपयामगृंहीतः (२६)

असि प्रजापंतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामीत्यांह् ज्योतिरेवैन र् समानानां करोत्यग्निजिह्नेभ्यंस्त्वर्तायुभ्य इत्यांहैतावंतीवें देवतास्ताभ्यं एवैन् सर्वाभ्यो गृह्णात्यपेन्द्र द्विष्तो मन् इत्यांह् भ्रातृंच्यापनुत्त्ये प्राणायं त्वापानाय त्वेत्यांह प्राणानेव यर्जमाने दधाति तस्मैं त्वा प्रजापंतये विभूदाव्रे ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि (२७)

इत्यांह प्रजापंतिः सर्वा देवताः सर्वांभ्य एवेनं देवतांभ्यो जुहोत्याज्यग्रहं गृंह्णीयात्तेजंस्कामस्य तेजो वा आज्यं तेज्स्व्येव भवति सोमग्रहं गृंह्णीयाद्वह्मवर्च्सकांमस्य ब्रह्मवर्च्सं वे सोमौं ब्रह्मवर्च्स्येव भवति दिधग्रहं गृंह्णीयात्पृशुकांम्स्योग्वे दध्यूक्प्शवं ऊर्जेवास्मा ऊर्जं पृशूनवं रुन्थे॥ (२८)

उपयामगृंहीतो ज्होंमि विश्वंत्वारिश्यवा [९]
त्वे ऋतुमिपं वृञ्जन्ति विश्वं द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः। स्वादोः
स्वादीयः स्वादुनां सृजा समतं ऊ षु मधु मधुनाभि योधि।
उपयामगृंहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः

प्रजापंतये त्वा। प्राणग्रहान्गृंह्णात्येतावद्वा अस्ति यावंदेते ग्रहाः स्तोमाश्छन्दार्श्स पृष्ठानि दिशो यावंदेवास्ति तत् (२९)

अवं रुन्धे ज्येष्ठा वा एतान्ब्राँह्मणाः पुरा विद्वामंक्रन्तस्मात्तेषा १ सर्वा दिशोऽभिजिता अभूवन् यस्येते गृह्मन्ते ज्यैष्ठ्यंमेव गंच्छत्यभि दिशों जयित पश्चं गृह्मन्ते पश्च दिशः सर्वां स्वेव दिक्ष्वं प्रवन्ति नवंनव गृह्मन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधित प्रायणीये चोदयनीये च गृह्मन्ते प्राणा वै प्राणमुहाः (३०)

प्राणेरेव प्रयन्तिं प्राणेरुद्यन्ति दश्मेऽहंन्गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः प्राणेभ्यः खलु वा एतत्प्रजा यन्ति यद्यं मदेव्यं योनेश्च्यवंते दश्मेऽहंन्वामदेव्यं योनेश्च्यवते यद्दंश्मेऽहंन्गृह्यन्तैं प्राणेभ्यं एव तत्प्रजा न यन्ति॥ (३१)

त्रत्राणग्रहाः स्वतित्रेशव॥

प्र देवं देव्या धिया भरंता जातवेदसम्। ह्व्या नों वक्षदानुषक्। अयमु ष्य प्र देवयुर्होतां युज्ञायं नीयते। रथो न योर्भीवृंतो घृणीवाश्चेतित त्मनां। अयमृग्निरुंरुष्ण्यत्यमृतांदिव जन्मनः। सहसिश्चेथ्सहीयां देवो जीवातवे कृतः। इडांयास्त्वा पदे वयं नामां पृथिव्या अधि। जातवेदो नि धीमृह्यग्ने ह्व्याय वोढंवे। (३२)

अग्ने विश्वेभिः स्वनीक देवैरूर्णावन्तम्प्रथमः सींद् योनिम्। कुलायिनं घृतवंन्तर सिवत्रे यज्ञं नंय यजमानाय साध्। सीदं होतः स्व उं लोके चिंकित्वान्थ्सादयां यज्ञर सुंकृतस्य योनौं। देवाविर्देवान् हृविषां यजास्यग्ने बृहद्यजमाने वयो धाः। नि होतां होतृषदंने विदानस्त्वेषो दींदिवार असदथ्सुदक्षः। अदंब्धव्रतप्रमित्विंसिष्ठः सहस्रम्भूरः शुचिंजिह्वो अग्निः। त्वं दूतस्त्वम् (३३)

3 नः प्रस्पास्त्वं वस्य आ वृषभ प्रणेता। अग्ने तोकस्यं नस्तने तनूनामप्रयुच्छुन्दीद्यद्वोधि गोपाः। अभि त्वां देव सवित्रीशानं वार्याणाम्। सदांवन्भागमीमहे। मही द्यौः पृथिवी चं न इमं यज्ञम्मिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। त्वामंग्ने पुष्कंरादध्यर्थर्वा निरमन्थत। मूर्प्नो विश्वंस्य वाघतः। तम्ं (३४)

त्वा द्ध्यङ्कृषिः पुत्र ईधे अर्थर्वणः। वृत्रहणं पुरन्द्रम्। तमुं त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तंमम्। धनंज्य रणेरणे। उत ब्रुंवन्तु जन्तव उद्ग्रिर्वृत्रहाजंनि। धनंज्यो रणेरणे। आ य हस्ते न खादिन् शिशुं जातं न बिभ्रंति। विशामृग्नि स्वंध्वरम्। प्र देवं देववीतये भरता वसुवित्तंमम्। आ स्व योनौ नि षीदतु। आ (३५) जातं जातवेदसि प्रिय शिशीतातिथिम्। स्योन

आ गृहपंतिम्। अग्निनाऽग्निः समिध्यते क्विर्गृहपंतिर्युवाँ।

ह्व्यवाङ्कुह्वाँस्यः। त्वः ह्यंग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण सन्थ्सता। सखा सख्यां सिम्ध्यसें। तम्मंजियन्त सुक्रतुं पुरोयावांनमाजिषुं। स्वेषु क्षयेषु वाजिनम्ं। यज्ञेनं यज्ञमंयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्न। ते ह् नाकंम्मिह्मानंः सचन्ते यत्र पूर्वे साध्याः सन्तिं देवाः (३६)

वोढंवे दूतस्त्वन्तमुं सीद्त्वा यत्रं चृत्वारिं च॥======[११]
युआन इमामंगृभ्णं देवस्य सन्ते वि पाजंसा वसंवस्त्वा समाँस्त्वोध्वा अस्याकृतिं यदंग्रे यान्यग्रे यं

युज्ञान इमानगुर्या युक्षम् सन्तु । य योजसा यसपरिया समारत्याच्या जुस्याकृति यदश् यान्यश्र य यज्ञमेकांदश॥11॥ युक्षम् वर्म च स्थ आदित्यास्त्वा भारती स्वार अहर पद्वंत्वारिश्शत्॥46॥ युक्षम्नो वाजेवाजे॥॥————[१२]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/